

Razmisli

in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

www.zrtve-cerkve.org, http://razmisli.blog.siol.net

brezplačno

št. 6, julij 2009 - letnik 3

Pobuda za ustanovitev posebne preiskovalne komisije,
ki bo raziskala morebitne spolne zlorabe katoliških klerikov nad otroki

Vedno več je poročil o spolnih in drugih zlorabah katoliških klerikov nad otroki in to po vsem svetu. Samo v ZDA je bilo, po podatkih same cerkve, v letih od 1950 do 2002 s strani 4392 duhovnikov 10.667 primerov pedofilije. Podobno je tudi drugje. V Braziliji je v preiskavi kar 1.700 duhovnikov, mnogo pedofilskih duhovnikov pa je tudi Franciji, Nemčiji, Veliki Britaniji, na Irskem, v Avstriji, na Poljskem, na Filipinih, v Hongkongu, Mehiki, Argentini, Salvadorju ... Cerkev je že do sedaj morala plačati velikanske odškodnine žrtvam, samo v ZDA grede te odškodnine že preko milijarde dolarjev, bostonska škofija je morala plačati celo 85 milijonov dolarjev. Tudi na Irskem je podobno.

V Švici naj bi nek katoliški duhovnik v obdobju 35 let spolno zlorabil kar okoli 25 fantov, dva izmed njih naj bi bila celo otroka s posebnimi potrebami (Indirekt, 5.11.2008). V Veliki Britaniji je nek katoliški duhovnik priznal, da je spolno nadlegoval 7 deklet. V Avstraliji je bilo izrečenih 107 pravnomočnih obsodb zaradi spolnega nasilja v katoliški cerkvi, vseh žrtev pedofilije katoliških klerikov pa naj bi bilo več 1.000. Poseben primer je vsekakor Irska, to pa zato, ker je tam posebna preiskovalna komisija, ki jo je ustanovila vlada, sistematično raziskala pedofilijo katoliških klerikov in kjer so duhovniki, redovniki in redovnice desetletja posiljevali, pretepali, psihično mučili, stradali in drugače mučili otroke v cerkvenih šolah, sirotišnicah in bolnišnicah. Doslej je katoliška cerkev (nadaljevanju tudi KC) na Irskem zaradi zlorab otrok morala plačati že več kot 800 milijonov evrov odškodnin, pri čemer je izplačala samo nekaj več kot 10.000 tožnikov od približno 14.000. Tudi v Sloveniji je po vsej verjetnosti mnogo pedofilije katoliških klerikov, pa tudi laikov. Pojavlja-

lo se že prve pravne obsodbe te pedofilije. Tako je pred kratkim postala pravnomočna sodba, s katero je bil ormoški župnik Žnidarič obsojen na 5 let in 6 mesecev zapora zaradi treh kaznivih dejanj spolnega napada na otroka. Navedeni klerik bo moral kmalu v zapor na prestajanje kazni. V zapor bom moral iti tudi župnik Frantar, katerega je Višje sodišče dosojeno kazen 3 let in 10 mesecev zvišalo na 5 let zapora. Proti katoliškemu župniku Joštu, ki je bil tudi obtožen pedofilije, pa je bil sodni postopek zaradi njegove smrti ustavljen. Nek župnik naj bi spolno nadlegoval dekleta med pripravami na birmo (Slovenske novice, 18.5.2009, članek Župnik pred birmo otipaval šolarki, avtor Aleš Andlovič), na slovenjgraškem sodišču pa še vedno poteka sodni postopek zoper katoliškega župnika Kmeta, ki naj bi nadlegoval dve dekleti. Leta 2003 so mediji pisali, da je bil nek župnik iz okolice Celja spoznan za krivega spolnega napada na osebo, mlajšo od 14 let (Mladina, 7.10.2006, članek Molj je zlato, avtor Max Modic). Leta 2006 je bil upokojeni župnik iz okolice Ljubljane obsojen za štiri kazniva dejanja

spolnega napada z zlorabo položaja na osebo, mlajšo od 15 let (Delo, 7.1.2006, članek Župnik je po verouku otipaval štiri učenke, avtorica Barbara Guček). Glede na množičnost pedofilije katoliških klerikov po vsem svetu, kar se vedno bolj razkriva in prihaja v javnost, čeprav je katoliška cerkev zahtevala od škofov, da naj pedofilijo skrivajo in jo ne naznanijo civilnim oblastem, je po vsej verjetnosti tudi v Sloveniji mnogo spolnih zlorab otrok s strani katoliških duhovnikov in drugih klerikov. Zgoraj omenjene obsodbe oz. postopki so zato samo vrh ledene gore, večina teh zlorab je javnosti očitno še skrita. Zato pozivamo Vlado Republike Slovenije, da ustanovi posebno preiskovalno komisijo, po vzoru Irske, ki bo raziskala ravnanje katoliških klerikov, kot npr. duhovnikov, redovnikov in redovnic ter drugih v odnosu na otroke, s katerimi so imeli opravka pri svojem delu v okviru katoliških organizacij ali drugih ustanov, ki jih je vodila cerkev oz. so v njih delovali katoliški kleriki. Poleg tega pozivamo Vlado RS, da stori vse, da

se odpravi krst dojenčkov, ki je sicer sam po sebi v nasprotju z 41. členom ustave in je mnogokrat tudi prva stopnica do spolnih ali drugih zlorab otrok s strani katoliških klerikov. Če otroci ne bi bili kršчени, bi verjetno imeli mnogo manj stikov s kleriki, saj ne bi bili člani cerkve in ne bi hodili k verouku in podobno. Seveda prepoved krsta otrok pomeni tudi zaščito drugih otrokovih pravic kot tudi otrokove duševnosti. In zaščita otrok je po ustavi posebna dolžnost države, ki seveda veže tudi Vlado Republike Slovenije. Celotno besedilo pobude je mogoče prebrati na spletni strani društva www.zrtve-cerkve.org.

Papež je dejal, da so pedofilski zločini hujši, kadar so zločinci duhovniki (Delo, 30.10.2006).

Sveti sedež
v izgubi

Po javno objavljenih podatkih se je sveti sedež v letu 2007 znašel v rdečih številkah, saj je bila razlika med prihodki in izdatki 9,1 milijona evrov. Prihodki so bili 236,7 milijona evrov, izdatki pa 245,8 milijona evrov. Seveda se svetemu sedežu ni bati, da bi zaradi izgube v letu 2007 bankrotiral. Drugi deli katoliške cerkve so namreč neizmerno bogati in sveti sedež lahko dobi za pokritje izgube, če nima lastnih sredstev iz preteklosti, potrebna sredstva pri sestavnih delih cerkve, kot so npr. nadškofije, škofije, župnije in podobno. Ker je papež vrhovni upravitelj vsega cerkvenega premoženja, kamor spada premoženje ne samo svetega sedeža kot glave cerkve, temveč tudi vseh sestavnih delov, je jasno, da lahko papež od njih kadar koli dobi sredstva, ki jih potrebuje. Denar lahko npr. dobi v nadškofiji Köln, v nadškofiji Ljubljana ali pri kakšni župniji. Ne smejo mu ga odreči. Ne nazadnje pa ima sveti sedež tudi svojo banko. V lasti oz. solasti sestavnih delov cerkve ali njenih organizacij pa je še več bank. Skupno cerkveno premoženje znaša več 1.000 milijard evrov in je razporejeno po vsem svetu. Gre za neizmerno bogastvo, o katerem lahko večina držav samo sanja. Katoliška cerkev je največji ne-

državni zemljiški posestnik zahodnega sveta. V ZDA in Italiji ima več kot 1 milijon hektarov njivskih površin, v Španiji, Portugalski in Argentini poseduje okoli 20% vseh njivskih površin. V Rimu je že skoraj 1/3 vseh stavb v posesti cerkve, v drugih italijanskih mestih in tudi v Nemčiji je stanje podobno. Katoliška cerkev je danes največji verski gospodarski koncern na svetu in močno angažirana na področju nepremičnin, kemije, elektronike ... ter soudeležena pri velikem številu gigantskih firm. Premoženje nemške karitas je vredno več 10 milijard evrov. Tudi v Sloveniji se bogastvo cerkve hitro povečuje in po nekaterih virih že presega milijardo evrov. K temu bogastvu protiustavno mnogo prispeva tudi slovenska država. Namesto svojim ljudem raje daje super bogati tuji državi, saj ima katoliška cerkev oz. sveti sedež status mednarodno-pravnega subjekta, je država »sui generis«. Veliko premoženja ima cerkev v vrednostnih papirjih. Zanimivo bi bilo vedeti, kakšne izgube je doživela v sedanji finančni krizi. »Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer uničujeta molj in rja in kjer tatovi vlamljajo in kradejo,« (Mt 6,19) uči cerkev. Ali so tudi k njej prišli finančni špekulanti in tatovi ter ji pobrali del njenega premoženja. »Nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo.« (Mt 6,20) Kdaj bo cerkev svoje neizmerno bogastvo razdelila med milijarde revežev in si tako po lastnem nauku nabrala zaklade v nebesih. Če se to ne bo kmalu zgodilo, bo cerkev kmalu ostala brez premoženja na zemlji in tudi zakladov v nebesih.

Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo (2 MZ 21,15), uči Sveti sedež.

Spoštovani gospod nadškof, gospodje škofje, ...

“Spoštovani gospod nadškof, gospodje škofje, gospod paroh in arhierejski namestnik, superintendent, rabin, lama, predsedniki, inšpektorji, duhovniki, vikarji, imami, pastori, profesorji, redovni predstojniki in predstojnice, redovniki in redovnice, voditelji in člani cerkva in drugih verskih skupnosti, ...” - takšen je bil nagovor takratnega direktorja vladnega urada za verske skupnosti na tradicionalnem sprejemu predstavnikov verskih skupnosti decembra 2007.

Iz omenjenega nagovora je razvidno, da je takratni direktor urada za verske skupnosti kot prve nagovoril najvišje predstavnike katoliške cerkve (nadškofa in škofo), kmalu zatem tudi druge predstavnike te cerkve, šele proti koncu svojega nago-

vora pa je nagovoril oz. omenil še predstavnike drugih verskih skupnosti, še pred tem pa nekatere najvišje predstavnike drugih monoteističnih religij. Ali ni s tem kršil 7. člen ustave, ki določa, da so vse verske skupnosti enakopravne. Kajti enakopravnost verskih skupnosti pomeni tudi to, da so te enakopravne tudi v fazi nagovora na sprejemu, ki ga priredi državni organ. Dr. Čepar bi moral zato vse verske skupnosti nagovoriti istočasno in npr. s samo “Spoštovani predstavniki verskih skupnosti”. S tem bi bila spoštovana ustavno garantirana enakopravnost verskih skupnosti. Urad za verske skupnosti je pristojen tudi za registracijo verskih skupnosti, po sedaj ne več veljavnem zakonu o pravnem položaju verskih skupnosti pa je bil pristojen za sprejemanje prijav o ustanovitvi verskih skupnosti. V tem postopku so imele nekatere verske skupnosti veliko neupravičenih težav, da so uspele pridobiti potrdilo o statusu civilnopravne osebe, saj takratni direktor urada nekaj časa ni hotel izvajati ustreznih postopkov. Zato je v letu 2003 z obveznim navodilom moral intervenirati sam generalni sekretar vlade, da je dr. Čepar začel voditi postopke. V letu 2004 je takratni direktor urada za verske skupnosti celo zavnil registracijo oz. prijavo neke verske skupnosti. Pristojno sodišče je v zvezi s tem moralo zaradi nezakonitosti kar dvakrat odpraviti odločitev direktorja urada. Iz navedenega je razvidno, da je delovanje direktorja urada za verske skupnosti strokovno zelo vprašljivo, zato bi ga bilo potrebno dobro preveriti. Po predpisih mora namreč vsak državni uslužbenec delovati strokovno ter zakonito in v skladu z ustavo. Če bi se ugotovilo, da temu ni tako, je vprašljivo, ali še lahko vodi urad za verske skupnosti, tudi kot v.d. direktorja.

Slovenija in pakt NATO

Slovenija je že več let članica vojaškega pakta NATO. Vanj je vstopila leta 2004 in to po tistem, ko je bil izveden referendum in ko je Državni zbor sprejel Zakon o ratifikaciji Severnoatlantske pogodbe. NATO je mednarodna obrambno-varnostna organizacija, ki je bila ustanovljena leta 1949. Njene članice, kot to piše v Severnoatlantski pogodbi, varujejo svobodo, skupno dediščino in civilizacijo svojih narodov, temelječo na načelih demokracije, osebne svobode in vladavine prava, ... Skupni vojaški proračuni članic so v letu 2007 znašali 641,357 milijard dolarjev, pri čemer NATO razpolaga s približno 4 milijoni vojakov. Vodilno vlogo v paktu ima ZDA.

Po 3.a členu ustave lahko Slovenija z mednarodno pogodbo vstopi v obrambno zvezo z državami, ki temeljijo na spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, demokracije in načel pravne države. V paktu NATO pa so države, ki ne spoštujejo človekovih pravic. Ena izmed njih je ZDA. Ta ima smrtno kazen (jo tudi izvršuje), muči ljudi, na dosmrtno ječo obsoja osebe, ki so storile kazniva dejanja kot mladoletniki. Vse to je v nasprotju s slovensko ustavo, po kateri je človekovo življenje nedotakljivo, prepovedano je mučenje, nečloveško ali ponižujoče kaznovanje oz. ravnanje. V Sloveniji po ustavi ni smrtne kazni. Takšno ravnanje ZDA pa pomeni, da ta država ne spoštuje niti temeljnih človekovih pravic, npr. pravice do življenja in prepoved mučenja. Zato Slovenija ne more biti v tem paktu oz. je njeno članstvo v njem protiustavno.

NATO je vojaška organizacija, katere bit je tudi oz. predvsem ubijanje ljudi in drugih živih bitij ter uničevanje stvari in okolja. Ali se ubija in uničuje v obrambne ali napadalne namene, ni bistveno, kajti tudi ubijanje v obrambne namene je ubijanje. Za človeka, ki ga je ubil NATO, ni pomembno ali je umrl v obrambne ali napadalne namene, on je ubit, njega ni več. Otroci nimajo več očeta, žena je izgubila moža.

Glede na bistvo pakta NATO, ki je kot vojaška organizacija tudi proti življenju, saj je med drugim

namenjena za ubijanje in uničevanje, je jasno, da pakt NATO že v svoji osnovi v nasprotju s 17. členom slovenske ustave, ki določa, da je človekovo življenje nedotakljivo. Ta pravica velja za državljane Slovenije, talibane, Iračane, za tako imenovane zločince, za ljudi drugih narodnosti, državljanstva, veroizpovedi ali barve kože, ne glede nato, kje se nahajajo (v Sloveniji ali drugod po svetu) in ne glede na to ali je mir, izredno stanje ali vojna. Ta določba tako velja tudi za vojake. Tudi njihovo življenje je nedotakljivo, kar konkretno pomeni, da država Slovenija oz. njeni organi niti v vojni ne smejo ubiti ali raniti nobene osebe in to ne glede na to, kakšen status imajo: ali so vojaki nasprotne vojske, civilisti ali kaj drugega.

Ali ustava dovoljuje ubijanje živih bitij?

Ne smemo tudi pozabiti, da je človekovo življenje po 16. členu ustave nedotakljivo tudi v vojnem ali izrednem stanju, seveda pa tudi v miru. Vsaka vojaška organizacija je, kot že navedeno, v svoji biti v nasprotju s to človekovo pravico, saj je bit vojske oz. vojne tudi uničevanje dobrin ter ubijanje ljudi in drugih živih bitij.

Članstvo Slovenije v paktu NATO pa je v nasprotju vsaj še z 2., 34., 123. in 124. členom ustave. Zato je potrebno iz omenjenega pakta, ki Slovenije ne obremenjuje samo finančno, temveč tudi moralno-etično, čimprej izstopiti. To je na podlagi Severnoatlantske pogodbe tudi mogoče storiti in sicer izstop začne veljati 1 leto po tistem, ko država pošlje obvestilo odpovedi pogodbe Vladi ZDA.

Zato smo predlagali Vladi Republike Slovenije, da stori vse potrebno za izstop iz pakta NATO in skupaj z Državnim zborom sprovede vse potrebne postopke v smislu notranje slovenske zakonodaje in Severnoatlantske pogodbe. Ker je izstop v javnem interesu, bi bilo dobro postopke izstopa izpeljati čim hitreje, še posebej za to, ker se po napovedih politikov in drugih bliža huda gospodarska kriza.

Več o predlogu Vladi RS v zvezi z izstopom iz pakata NATO si lahko preberete na spletni strani društva www.zrtve-cerkve.org.

Odlomek iz predloga:

Vstop Slovenije v pakt je podprla tudi katoliška cerkev v Sloveniji. Kot je vstop Slovenije v pakt NATO nož v srce ustave, je podpora te cerkve vstopu za mnoge kristjane oz. državljane Slovenije nož v srce Božje zapovedi „Ne ubijaj“. Kajti ta zapoved je zelo jasna, saj iz nje ne izhajajo izjeme. Torej nikogar ne bi smeli ubiti, niti v vojni, pa čeprav naj bi bil sovražnik. Ta cerkev je podprla tudi ameriško invazijo na Irak, za katero se je kasneje izkazalo, da je bila podlaga za odločitev lažniva. Znano je, da se ZDA vedno bolj zbližujejo s Svetim sedežem. Sveti sedež podpira ubijanje ljudi v Iraku in Afganistanu, pa čeprav uči "Ne ubijaj". Katoliška pravila ravnanja v vojni so izjemno kruta, kot je to razvidno iz naslednjega citata iz biblije: "Ko se približaš mestu, da bi ga napadel, mu najprej ponudi mir! Če ti odgovori miroljubno in se ti odpre, naj ti bo vse ljudstvo, ki se najde v njem, dolžno opravljati tlako in ti služiti. Če pa ne sklene miru s teboj, ampak se hoče bojevati, ga oblegaj! Ko ti ga GOSPOD, tvoj Bog, da v roke, pobij vse moške v njem z ostrino meča! Le ženske, otroke, živino in vse, kar je v mestu, ves plen v njem zapleni zase in uživaj plen svojih sovražnikov, ki ti ga da GOSPOD, tvoj Bog!" (5 Mz 20, 10-14). Gre za citat iz biblije, ki je še sedaj v celoti veljavna in podlaga za delovanje katolikov...

Velika nevarnost gensko manipuliranih organizmov

V Sloveniji problematiko ravnanj z gensko spremenjenimi organizmi ureja tudi Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (ZRGOSO-UPB1). Ta zakon določa ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje možnih škodljivih vplivov na okolje, zlasti glede ohranjanja biotske raznovrstnosti, in na zdravje ljudi, do katerih bi lahko prišlo pri delu z gensko spremenjenimi organizmi (GSO).

Dejstvo je, da je uporaba GSO v vseh oblikah oz. v vseh situacijah zelo nevarna. To izhaja tudi iz samega zakona, ki vsebuje celo paleto raznih ukrepov, ki naj bi preprečili škodljive posledice na okolje in ljudi. Že sama načela zakona (načela previdnosti, bioetike, odgovornosti, načelo povzročitelja plača in druga) dokazujejo, da je delo z gensko spremenjenimi organizmi zelo nevarno in da se tega zelo jasno zaveda tudi država oz. v njenem imenu zakonodajalec, ki je sprejel ZRGOSO. Seveda ni zelo nevarna samo uporaba, v bistvu je zelo nevarno tudi že samo ustvarjanje gensko spremenjenih organizmov. Tveganje, da pride pri GSO do hudih negativnih posledic pri človeku in naravi, je zelo veliko. Sicer pa je do mnogo teh škodljivih posledic pravzaprav že prišlo. Kako lahko GSO vplivajo na duševnost človeka, se sploh ne govori. Vplivi na duševnost človeka so namreč lahko zelo prefinjeni in služijo ustvarjanju »novega« človeka, človeka, ki bo izgubil svoja čustva in vest ter bo postal robot, ki bo slepo izpolnjeval ukaze svojega gospodarja.

Gensko spremenjeni organizmi so huda grožnja človeštvu in naravi. Proizvodnja in uporaba GSO krši mnoge določbe slovenske ustave, npr. člene 17, 34, 35 in 72. Gre za kršitev temeljnih določb kot so pravica do osebne dostojanstva, varnosti, nedotakljivosti človekove fizične in duševne celovitosti, nedotakljivosti njegovega življenja in seveda pravice do zdravega življenjskega okolja.

GSO so v korist samo velikim multinacionalkam, saj jim prinašajo neverjetne dobičke. Ljudem GSO ne prinašajo pozitivnih učinkov, če-

prav mnogi to trdijo. Če so pozitivni učinki, so ti samo navidezni, kajti resnično dejansko stanje se že kaže, še bolj pa se bo pokazalo kasneje. Veliko število ljudi je že umrlo zaradi takšnih ali drugačnih posledic GSO, mnogo ljudi je bolnih, veliko zelo negativnih posledic pa šele bo nastopilo. Zato je potrebno preprečiti ustvarjanje in uporabo gensko spremenjenih organizmov. Država je namreč dolžna zagotoviti spoštovanje ustavnih pravic ljudi, predvsem pravico do varnosti ljudi (34. člen) in nedotakljivosti duševne celovitosti (35. člen). Gensko spremenjeni organizmi pa kršijo, generalno gledano, kot že navedeno, tudi obe omenjeni ustavni pravici.

Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi je zato potrebno spremeniti in zelo poenostaviti. V zakonu mora biti določeno, da v Sloveniji ni dovoljeno ustvarjanje gensko spremenjenih organizmov, niti kakršen koli promet z njimi, vključno z uvozom v Slovenijo in tranzitom preko Slovenije, v čisti obliki ali pa kot del drugega izdelka. Predpisati je potrebno tudi hude sankcije za kršitev zakona. Seveda je potrebno spremeniti tudi naslov zakona, ki naj se glasi: Zakon o popolni prepovedi obstoja gensko spremenjenih organizmov in prometa z njimi. Če to ni mogoče, pa je potrebno zelo zaostri pogoje za ustvarjanje in uporabo GSO.

Vladi RS smo zato tako predlagali, da pripravi ustrezne spremembe ZRGOSO-UPB1 in jih posreduje v sprejem Državnemu zboru.

Več o predlogu Vladi RS v zvezi z GSO si lahko preberete na spletni strani društva zrtve-cerkve.org.

Odlomek iz predloga:

13. Genska manipulacija oz. genski inženiring omogoča posege v človekovo duševnost. S hrano ali kako drugače lahko pridejo v človekov dedni material tuji delci genov oz. geni, ki lahko spremenijo človekove možgane oz. v njem shranjene programe. Znano je, da čustveno življenje usmerjajo nevropeptidi, ki so beljakovinska telesca. Nevropeptidi uravnavajo tudi vedenje v spolnosti in pri jedi. Če se spremeni sestava DNK oz. geni, se spremeni tudi proizvodnja beljakovinskih telesc. Če se pri takšni manipulaciji spremenijo tudi nevropeptidi, ki vplivajo na človeške možgane, se substance, ki urejajo čustveno življenje ljudi, ne tvorijo več pravilno. Pride lahko do blokade čustvenega življenja. Duševno življenje človeka se spremeni. Njegovo ravnanje se lahko spremeni.

14. Kaj pomeni predhodno omenjena blokada čustvenega življenja? To lahko pomeni, da pri človeku odpadejo zadržki pred uničevanjem ali ubijanjem živih bitij. Gensko manipuliran človek brez zadržkov kot robot ubija živali ali ljudi, jih muči in drugače zlorablja življenje. Brez da bi sploh kaj pomislil, brez da bi vklopil svojo vest in etiko, izvaja ukaze nadrejenih. Gluh je za vsa trpeča bitja, nima usmiljenja do svojih bližnjih, živali so mu stroji in stvari in podobno. Nima več čustev in občutkov, deluje kot robot, kot bitje brez vesti. Etika mu je »španska vas«. Ker so zaznave in vest blokirane, še naprej krši etiko in povzroča zlo, ne da bi imel občutek, da je karkoli narobe. S tem se obremenjuje, nenazadnje lahko krši tudi mnoge predpise, ne samo etična načela.

Naraven ali gensko manipuliran?

Impresum:

RAZMISLI
Časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik III, številka 6
Datum izdaje: 26.7.2009
Ta številka je izšla samo v elektronski obliki.

Izdaja:
Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Sejmišče 1, 4000 Kranj
Tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: 05100-8011968046
www.zrtve-cerkve.org
info@zrtve-cerkve.org

Predsednica:
Janja Škrjanc

Uredništvo:
Odgovorna urednica: Maja Fišer
fiser.maja@mail.com
Tel.: 07 070 6240

Uredniški odbor:
Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede

ISSN: 1854-813X

Revija je brezplačna!

Brezplačno ustno odvetniško svetovanje o izstopu iz katoliške cerkve je na voljo na telefonu 031 284 643.

Nestrpnost do gejev

Proti koncu junija so v Ljubljani zamaskirani neznanci napadali udeleženca literarnega večera gejevske in lezbične literature, sicer znanega radijskega novinarja. Neznanci so novinarju poškodovali glavo, po vratu pa je dobil tudi opekline od bakle. Napadalci so med napadom vpili 'pedri'. Nestrpnost do gejev raste, ne samo v Sloveniji,

tudi drugod. Kje so korenine tega? Zahodna družba je prepredena s krvavo in nasilno biblijsko ideologijo, ki se je jasno opredelila tudi do gejev. „Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.“ (3 Mz 20,13), piše v bibliji. Po omenjenem biblijskem tekstu geji torej nimajo pravice do življenja, saj bilbilja po cerkvenem nauku velja v polnosti tudi danes.

Skoraj milijon evrov cerkvi

Občina Izola zelo radodarna do cerkve

Občina Izola je do vključno leta 2008 namenila katoliški cerkvi kar 940.170 evrov. Večino tega denarja je bilo namenjenega za obnovo cerkva, nekaj pa tudi karitasu. Čeprav je država ločena od cerkve, to pa velja tudi za občine, mnoge občine obilno financirajo katoliško cerkev. Ali

lahko financirata tistega, od katerega si ločen? Namesto, da bi denar porabili za pomoč svojemu prebivalstvu, ga dajejo super bogati katoliški cerkvi, katere bogastvo se ceni na več tisoč milijard dolarjev. Občina Izola torej financira super bogataše.

Ali ste vedeli, da je papež Janez III. v šestem stoletju prekel in izobčil vegetarijance.